

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Cheick Bamba, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bamba Cheick Sory împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-679/25
NR. PIGD 2-23146166-01-3ra-23092025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. V. Sîrbu
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, V. Sîrbu, A. Cașcaval

11 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Cheick Bamba, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 13 octombrie 2023, avocatul Rotaru Vitalie în interesele lui Bamba Cheick Sory, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea deciziei Direcției azil și apatridie al IGM nr. 5594/23/DAA din 05 septembrie 2023 de respingere a cererii de azil.

2. În motivarea acțiunii a indicat că toate rapoartele organizațiilor internaționale la care s-a făcut referire, conțin informații suficiente pentru a concluziona că în Coasta de Fildeș în mai multe state, exhaustiv nefiind enumerate în nici un raport, activează forțe teroriste careucid cu cruzime zeci și sute de oameni nevinovați, din simplul motiv al convingerilor și acțiunilor extremiste al acestei grupări teroriste.

3. Referitor la motivele solicitării azilului pe teritoriul R. Moldova reclamantul a susținut că nu poate să se reîntoarcă în țara de origine din cauza faptului că viața sa va fi pusă în pericol de către gruparea extremist teroristă, or, Inspectoratul General pentru Migrație a respins arbitrar toate faptele și circumstanțele invocate de către reclamant în motivarea deciziei sale de respingere a cererii de azil, nu le-a combătut prin probe utile, pertinente și concludente, sarcina probațiunii în cazul respectiv aparținând Inspectoratului General pentru Migrație.

4. A mai indicat că Inspectoratul General pentru Migrație a interpretat eronat unele aspecte expuse de reclamant la aprecierea credibilității sale, încălcând prin aceasta principiul beneficiului dubiului prevăzut de art. 44 al Legii privind azilul, deoarece pârâtul a interpretat arbitrar faptul că reclamantul declarând că nu este homosexual - nu ar avea careva riscuri în genere în țara de origine, pârâtul a infirmat nemotivat și eronat declarațiile reclamantului cu privire la faptul că riscă să fie omorât.

5. Consideră, reclamantul că întrunește condițiile prevăzute de art. 44 al Legii privind azilul pentru acordarea beneficiului dubiului, iar acțiunile descrise cad sub incidența condițiilor prevăzute de art. 45 alin. (1) și (2) al Legii privind azilul, fiind acte de persecuție.

6. În speța dată este aplicabilă și norma prevăzută la art. 46 alin. (3) al Legii privind azilul care prevede că în evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție nu are importanță că solicitantul are trăsăturile rasiale, religioase, de naționalitate, sociale sau politice care au determinat acțiunea de persecuție, cu condiția ca o asemenea caracteristică să-i fi fost atribuită de către agentul de persecuție, or, de către gruparea Boko Haram, reclamantul este considerat persoană care face studii în vest.

7. Suplimentar a notat că pârâtul a încălcat prevederile art. 48 alin. (1) și (2) al Legii privind azilul deoarece conform acestei norme la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau de a fi expus la un risc serios, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente ce au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, însă pârâtul nu a investigat sub nici un aspect acele evenimente care s-au întâmplat după ce reclamantul a părăsit țara, și chiar și cele care le-a expus ce țin de perioada anterioară sosirii acestuia în R. Moldova nu țin de cazul lui concret.

8. A relatat reclamanta că, Inspectoratului General pentru Migrație, nu a ținut cont nici de prevederile art. 48, alin. (2) care prevede că o temere bine întemeiată de persecuție sau de a fi expus la un risc serios poate fi cauzată și de acțiunile desfășurate de solicitant după părăsirea țării de origine, în special în cazul în care s-a stabilit că acțiunile respective constituie expresia și continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în țara de origine.

9. În concluzie, reclamantul a notat că consideră că întrunește condițiile prevăzute de art. 17 alin. (1) al Legii privind azilul, care prevede că statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 05 februarie 2025, a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de Bamba Cheick Sory, a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La data de 21 februarie 2025, avocatul Rotaru Vitalie, în interesele lui Bamba Cheick Sory, a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 februarie 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Rotaru Vitalie, în interesele lui Bamba Cheick Sory, și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 05 februarie 2025.

13. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. 5594/23/DAA din 05 septembrie 2023, prin care a fost respinsă cererea de azil.

14. Totodată, instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei rezultă că, Bamba Cheick Sory (născut la XXXXX), a venit în Republica Moldova la data de 17-18 octombrie 2022. La 09 noiembrie 2022, Bamba Cheick Sory s-a adresat cu cerere de azil în Republica Moldova. Din nota de interviu, rezultă că, Bamba Cheick Sory, a fost născut în XXXXX, în afara căsătoriei părinților săi, însă din motiv că societatea în care locuiau și dogmele religioase condamnă nașterea unui copil în afara căsătoriei, mama sa împreună cu el au părăsit țara de origine și s-au instalat în XXXXX. Plecarea ulterioară din XXXXX, s-a datorat faptului că mama solicitantului de azil a decedat, în țară nu are pe nimeni, precum și de creșterea agresiunii din partea forțelor considerate de autoritățile naționale ca fiind teroriste în nordul țării unde locuia.

15. Instanța de apel a notat cu referire la aspectul elucidat în acțiunea înaintată și în cererea de apel, în sensul că reclamantul/apelant are teama pentru viața sa, din cauza forțelor anti-constituționale teroriste care controlează regiunea unde locuia, că în susținerea circumstanțelor invocate, solicitantul nu a prezentat probe sau informații concrete care să demonstreze existența unui risc real și personal de persecuție.

16. Mai mult, conform informațiilor Freedom House pe plan internațional, consultate din țara de origine, la moment nu există un conflict armat intern sau internațional activ, or, disputele majore, precum cele cu islamiștii din nord, au fost rezolvate până în 2019–2020, iar administrația centrală și regiunile de coastă rămân stabile.

17. De altfel, analizând elementul subiectiv al temerii, instanța de apel a notat că, deși apelantul a invocat teama de a fi persecutat de grupări teroriste, în lipsa unui conflict armat activ și fără dovezi de persecuție individuală, evaluarea pericolului personal, nu poate fi bazată pe principii generale, urmând a fi demonstrată individualizat prin raportare la situația sa personală.

18. Or, la caz, Bamba Cheick Sory nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave.

19. Cu referire la atitudinea societății față de copiii născuți în afara căsătoriei, instanța de apel a remarcat faptul că la dosar nu au fost prezentate probe care să denote cele expuse. Mai mult, din circumstanțele cauzei rezultă că, după decesul mamei sale, Bamba Cheick Sory a revenit în XXXXX unde și-a perfectat pașaportul național, și a părăsit țara în octombrie 2022, având contacte directe cu autoritățile statale, ceea ce demonstrează că a avut acces la protecția autorităților din țara sa de origine și nu a făcut obiectul vreunei persecuții din partea acestora.

20. În aceeași ordine de idei, instanța de apel a subliniat că apelantul nu a demonstrat faptul că plecarea sa din țara de origine ar fi efectul unor acțiuni de intimidare și/sau persecuție din partea organelor oficiale, nu a prezentat probe că a fost reținut și persecutat.

21. Mai mult, Bamba Cheick Sory nu a demonstrat că autoritățile din XXXXX ar fi incapabile sau au refuzat să-i ofere protecție împotriva eventualelor amenințări din partea grupărilor teroriste.

22. De asemenea, instanța de apel a menționat că în vederea admiterii cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

23. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, dispunând respingerea acesteia, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, or, faptele descrise referitor la presiunile religioase din țara de origine precum și riscul de persecuție de către grupările teroriste, nu au fost confirmate, contrar aserțiunilor invocate în cererea de apel.

24. Instanța de apel a remarcat că, din circumstanțele enumerate supra, nu rezultă existența unei temeri sau a unei probabilități de persecuție în țara de origine, or, nici Inspectoratului General pentru Migrație din cadrul MAI și nici instanțelor de judecată, nu le-au fost prezentate probe pertinente și concludente privind prezența unor temeri bine întemeiate că Bamba Cheick Sory a fost persecutat în țara sa de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, și că datorită acestor temeri nu se poate afla sub protecția țării a cărei cetățenie o deține.

25. Or, în susținerea cerințelor înaintate, reclamantul/apelant operează cu presupuneri, iar afirmațiile cu privire la expunerea riscului de a fi persecutat de grupări teroriste sau pe principii religioase, sunt premature și irelevante, or, Bambi Cheick Sory nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă împotriva sa, ce ar pune

în pericol viața sau integritatea acestuia, în defavoarea solicitantului de azil fiind conchis faptul că acesta a oferit o informație destul de generală privind temerea sa individuală.

26. Subsecvent, cu referire la argumentele apelantului despre temerile bine întemeiate de a se reîntoarce în țara de origine, instanța de apel a menționat, că statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stări de spirit a celui în cauză, ci și de situația obiectivă pe care se bazează acesta. Termenul de: „temeri bine întemeiate”, conține atât un element subiectiv, cât și unul obiectiv, iar pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate în considerație ambele elemente.

27. Prin urmare, instanța de apel a constatat că pe de o parte informațiile oferite de Bambi Cheick Sory, precum momentul și motivul părăsirii țării sunt generale, iar pe alta, părăsirea teritoriului țării de origine, a trecut fără a suferi represalii – aspecte care contravin afirmației că acesta ar fi fost o persoană vizată de agenți ai persecuției. Respectiv, această conduită este incompatibilă cu statutul de persoană urmărită politic sau persecutată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

28. La 18 septembrie 2025, Cheick Bamba, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

29. În motivarea recursului, Cheick Bamba, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

30. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

31. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

32. Prin referința din 26 septembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Cheick Bamba, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

34. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

35. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

36. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantului recurentului la 04 septembrie 2025, iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

38. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al

instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

39. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

40. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurată.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

43. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

44. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a

instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

46. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

47. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

48. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Cheick Bamba, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni